

Aan de diensten in de Goede Week wordt meegewerkt door:

De voorbereidingsgroep, bestaande uit:

Welmoed van Seventer, Jan Haan, Nel van der Schouw,
Anki van Susante

Voorganger: Welmoed van Seventer

Piano/orgel: Dirk Strasser, Kees Veldhoen

Koren: o.l.v. Peter Raaijmakers
Goede Vrijdag: Mannenkoor
Paaswake: Cantorij

Reflectieteksten bij de staties: Bas Stigter
Lezingen: uit de NBV 21

Afbeeldingen: Zes van de zestien kruiswegstaties van de
schilder Aad de Haas

Deze diensten vormen één geheel

Samenstelling boekje: Anki van Susante

Voorwoord

“...en toch gaan we door.”

Met deze woorden stappen wij de laatste dagen van de Goede Week binnen: Witte Donderdag, Goede Vrijdag en de Paaswake op Stille Zaterdag.

Woorden die raken aan het leven zoals het is: kwetsbaar en hoopvol, gebroken en gedragen, vaak donker en toch vol belofte.

In deze dagen volgen wij de weg van Jezus, van de laatste maaltijd tot verraad en kruis, van stilte tot opstanding. Het is een weg die niet om het lijden heen gaat. We zien hoe verwachtingen breken, hoe vriendschap onder druk staat, hoe hoop wankelt. En toch...gaan we verder.

Want het verhaal stopt niet bij wat stukgaat. De bijbel vertelt ons dat liefde sterker is dan angst, trouw sterker dan verraad en leven sterker dan de dood. Waar mensen dreigen vast te lopen, opent God een nieuwe weg. Waar stilte valt, groeit in het verborgene een nieuw begin.

Misschien herkennen wij onszelf in deze dagen. Ook wij kennen momenten van verlies, twijfel en vermoeidheid. Ook in ons leven zijn er kruispunten waar we niet weten hoe het verder moet, ook door het ontwrichtende, angstige wereldnieuws. Ook dan klinkt het zachte maar vasthoudende woord van hoop: en toch gaan we door. De karavaan van het leven trekt verder, vergezeld door Gods Geest die ons inspireert en bemoedigt om telkens weer de pinnen van je tent uit de grond te trekken: je niet vastpinnen op schijnbare zekerheden en vanzelfsprekendheden, je niet neerleggen bij onrecht en geweld. Zo gaan wij deze dagen in. Niet alleen uit eigen kracht, maar gedragen door de Eeuwige, die met ons meegaat, tot voorbij het graf. De Eeuwige, bevrijder uit angstland en onderdrukking, zegt telkens weer: “Ga in vertrouwen, want Ik ben er altijd bij. Houd moed. Wees elkaar een dak boven het hoofd, grond onder de voeten, een steun in de rug.”

WITTE DONDERDAG

Muziek

Welkom

Bemoediging en Drempelgebed

Onze hulp is de Naam van de Ene
Die Naam is ons genoeg

Gebed van toenadering

Hier zijn wij, God, met heel ons hebben en houden.
Met de smetten van de schuld,
met de krassen van onze pijn.
Met de barsten van ons lot,
maar ook met de gloed van verwachting
en de adem van de hoop.

**Neem ons aan zoals wij zijn
en help ons te leven
zoals U het bedoelt.
Amen.**

Aansteken van de tafelkaars

Litaniegebed: Lb. 997

(t.Herman G. Stuempfle Jr., m. Perry Nelson)

1 - en ve - le dui - zen-den, ont-heemd,
ge-vlucht uit ei - gen land,
be-ducht voor ti - ran-nie, ge-weld,
voor dood, voor moord en brand;
ge - na-de Heer, hoor ons ge-bed,
zie de - ze we-reld aan!

2.Ons mensenhart vol wrevel, drift; de harde hand die slaat,
een straat in redeloze strijd, de macht lijkt aan het kwaad;
genade Heer, hoor ons gebed, zie deze wereld aan!

3. En binnen heerst de bitt're twist, het woord wordt tot verwijt,
dit huis bood eens geborgenheid, verhult nu schaamte en nijd;
genade Heer, hoor ons gebed, zie deze wereld aan!

4. O God, uw groot begrijpend hart kent onze angst en pijn;
genees de zieke wereld weer, zodat zij goed zal zijn.
Genade Heer, hoor ons gebed, zie deze wereld aan!

Rond de Schrift

Gebed

Eeuwige en Ene, nabije God,
wij bidden U
om woorden die wegen wijzen
in een verwarrend bestaan.
Breng ons thuis bij Uw Woord,
Doe ons gaan in het spoor
van Uw liefde en aanwezigheid
eindeloos en verder.
Vervul ons met Uw Geest.
Amen.

Eerste lezing: Deuteronomium 6: 20-25

Wanneer uw kinderen u later vragen: 'Wat betekenen al die bepalingen en wetten en regels die de HEER, onze God, u heeft voorgehouden?' geef dan dit antwoord: 'Wij waren in Egypte slaven van de farao, maar met sterke hand heeft de HEER ons uit Egypte bevrijd. Wij zagen met eigen ogen hoe Hij tekenen en indrukwekkende wonderen deed, die groot onheil brachten over de Egyptenaren, de farao en zijn hof. Maar ons leidde Hij weg uit Egypte, om ons hierheen te brengen en ons het land te geven dat Hij onze voorouders onder ede had beloofd. Daarom gebod de HEER, onze God, ons al deze wetten na te komen en ontzag voor Hem te tonen. Dan zou het ons goed gaan en zou Hij ons leven sparen, zoals Hij tot nu toe heeft gedaan. Als wij voor het oog van de HEER, onze God, deze geboden altijd naleven, zoals Hij ons heeft opgedragen, zal het ons ten goede worden aangerekend.'

Zingen: Lb. 605 (t. Ine Lievaart, m. Willem Vogel)

1 De toekomst is al gaan - de,
lokt on-danks te - gen - stand
ons weg uit het be - staan - de
naar eens te vin-den land.

2.De toekomst is al gaande,
schept doorgang door de vloed,
dwars door het ongebaande
een pad dat voortgaan doet.

3.De toekomst is al gaande,
een bron in de woestijn
zingt tegen het vergaan in:
de dood zal niet meer zijn.

4.De toekomst is al gaande,
verborgen en gezien,
een stem die te verstaan is,
een God die draagt en dient.

5.De toekomst houdt ons gaande
voert ondanks tegenstand
ons uit het doods bestaande
naar nieuw, bewoonbaar land.

Tweede lezing: Lucas 22: 1-5 en 14-27

Het feest van het Ongedesemde brood, dat Pesach genoemd wordt, was bijna aangebroken. De hogepriesters en de schriftgeleerden wilden Hem uit de weg ruimen en zochten naar een goede gelegenheid, want ze waren bang voor de reactie van het volk. Toen nam Satan bezit van Judas, bijgenaamd Iskariot, een van de twaalf. Hij ging naar de hogepriesters en tempelwachters en besprak met hen hoe hij Jezus aan hen zou

kunnen uitleveren. Ze waren opgetogen en spraken af dat ze hem daarvoor geld zouden geven.

Toen het tijd was, ging Hij samen met de apostelen aanliggen voor de maaltijd. Hij zei tegen hen: 'Ik heb er hevig naar verlangd dit pesachmaal met jullie te eten voor de tijd van mijn lijden aanbreekt. Want Ik zeg jullie: Ik zal geen pesachmaal meer eten totdat het zijn vervulling heeft gekregen in het koninkrijk van God.' Hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en zei: 'Neem deze beker en geef hem aan elkaar door. Want Ik zeg jullie: vanaf nu zal Ik niet meer drinken van de vrucht van de wijnstok tot het koninkrijk van God gekomen is.' En Hij nam een brood, sprak het dankgebed uit, brak het brood, deelde het uit en zei: 'Dit is mijn lichaam, dat voor jullie gegeven wordt. Doe dit, telkens opnieuw, om Mij te gedenken.' Zo nam Hij na de maaltijd ook de beker, en zei: 'Deze beker, die voor jullie wordt uitgegoten, is het nieuwe verbond, dat door mijn bloed gesloten wordt.

Maar weet wel dat degene die Mij zal uitleveren samen met Mij aan deze tafel aanligt. Want de Mensenzoon moet heengaan zoals het voor Hem bepaald is, maar wee de mens die Hem zal uitleveren.' Ze vroegen zich onder elkaar af wie van hen zoiets zou kunnen doen.

Toen ontstond er onder hen onenigheid over de vraag wie van hen de belangrijkste was. Jezus zei tegen hen: 'Vorsten oefenen heerschappij uit over de aan hen onderworpen volken, en wie macht heeft laat zich weldoener noemen. Laat dat bij jullie niet zo zijn! De belangrijkste van jullie moet de minste worden en de leider de dienaar. Want wie is belangrijker: degene die aanligt om te eten of degene die bedient? Is het niet degene die aanligt? Maar Ik ben in jullie midden als iemand die dient.'

Zingen: Lb. 567

(t. André Bjerke, m. Eilert TØsse, vert. Andries Govaart)

1 Hij ont-haal-de ons aan ta - fel,
lam van Pa - sen,
2 hief zijn han-den, sprak de ze - gen
voor dit e - ten.

3. Niet alleen zijn vrienden kregen
deze zegen,
4. hij omarmt ook ons, bedient ons
in zijn liefde

5. en omvat in dit gebaar de
hele aarde.

6. Hij dronk wijn om onze pijn, om
onze vreugde,

7. voor de Grieken en de Joden:
brood gebroken.

Overweging

Muziek

Rond de Tafel

Nodiging door de diaken

Toelichting op de inzameling

Collectedoel: Amnesty International

Rekeningnummer: NL45 TRIO 0198 1000 00

Voorbeden Stil gebed

Tafelgebed (t. Jan van Opbergen; m. LvdK 226)

a=allen, vr=vrouwen, m=mannen, vg=voorganger

a. Wij vieren hier wat nog niet is
verzoening en verrijzenis
dat wij tot rust gekomen zijn,
verlost van doodsangst en van pijn.

vr. Wij roepen in herinnering
de mens die onze wegen ging,
maar niet de weg van man en macht,
alleen de liefde was zijn kracht.

a. De mens die weerloos als een kind
de machtelozen heeft bemind
die door de armsten werd vertrouwd
op hen had hij zijn hoop gebouwd.

m. Hij zei: wie leeft uit zelfbelang,
sterft vóór de tijd, die leeft niet lang
maar wie steeds van het zijne geeft,
zal zien dat hij het leven heeft.

a. Zo heeft hij ons toen voorgedaan
is in de dood ons voorgegaan
is niet gevluht in eigenbaat
en koos het kruis als hoogste daad.

vr. En in zijn laatste levensuur
heeft hij gezegd vol geest en vuur;

*VG. "Dit brood gebroken en verdeeld,
Ik ben het zelf u uitgedeeld."*

(.....)

*De wijn die daar op tafel stond,
hief hij omhoog en gaf hem rond:*

*"Dit is mijn bloed vergoten nu
Ik ben het zelf, Ik sterf voor u!"*

(.....)

a. Gestorven gaat die mens ons voor
en leeft in onze wereld door
Hij moet het winnen mettertijd,
Zijn Geest leeft tot in eeuwigheid.

vr. In al wat klein en nietig leeft
in al wat nauw'lijks adem heeft
kijkt hij ons aan en zegt: ik ben
de broer der armen, één van hen.

a. Zijn geest daagt uit tot nieuw begin
bemoedigt, troost ons, naar Gods zin
zodat wij Jezus' wegen gaan,
ons met de armen nieuw verstaan.

m. Laat ons nu bidden tot de Heer
de Vader, Hem zij lof en eer!
laat komen hier zijn koninkrijk,
wij allen even arm en rijk.

a. Dat wij verdelen alle brood,
en leren scheppen uit de nood,
tot alle leegte en gemis
vervuld is van verrijzenis!

(wij gaan staan)

*VG. Dit vragen wij U, door hem
en met hem en in hem,
die ons naar U is voorgegaan,
die ons gegeven heeft
tot U te bidden met deze woorden:*

***Onze Vader in de hemel,
laat uw naam geheiligd worden,
laat uw koninkrijk komen
en uw wil gedaan worden
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons vandaag het brood
dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schulden
zoals ook wij hebben vergeven
wie ons iets schuldig was.
En breng ons niet in beproeving
maar red ons uit de greep van het kwaad.
Want aan u behoort het koningschap,
de macht en de majesteit
tot in eeuwigheid.
Amen***

Vredegroet

De vrede van de Heer zij altijd met u.
Zijn vrede ook voor u.

*Ieder reikt een aantal kerkgangers de hand
en wenst elkaar "de vrede van Christus".*

*Gemeenschap van brood en druivensap onder het zingen van:
Laat ons maar van liefde zingen
(t. Hein Stufkens m. Fokke de Vries)*

Derde lezing: Lucas 22: 39-46

Hij vertrok en ging volgens zijn gewoonte naar de Olijfberg. De leerlingen volgden Hem. Toen Hij daar was aangekomen, zei Hij tegen hen: 'Bid dat jullie niet in beproeving komen'. En Hij liep bij hen weg, tot ongeveer een steenworp ver, en knielde daarna neer om te bidden. Hij bad: 'Vader, als U het wilt, neem dan deze beker van Mij weg. Maar laat niet wat Ik wil, maar wat U wilt gebeuren'. Uit de hemel verscheen Hem een engel om Hem kracht te geven. Hij werd overvallen door doodsangst en bad nog vuriger; zijn zweet viel in grote druppels als bloed op de grond. Toen Hij na zijn gebed opstond en terugliep naar de leerlingen, zag Hij dat ze van verdriet in slaap waren gevallen, en Hij zei tegen hen: 'Waarom slapen jullie? Sta op en bid dat jullie niet in beproeving komen.'

Zingen

Blijf bij mij en waak hier met mij, wa-kend en bid-dend, wa-kend en bid - dend.

The musical score is written in 4/4 time with a key signature of one flat (B-flat). The vocal line (treble clef) consists of a series of eighth and quarter notes, with a final phrase marked with a repeat sign. The piano accompaniment (bass clef) features a steady eighth-note bass line and chords in the right hand.

*Hier onderbreken wij deze dienst.
Zingend gaan wij weg van hier,
om morgen in stilte weer terug te komen.*

GOEDE VRIJDAG

In het donker van de nacht.

Als we de kerk binnenkomen is het stil.

Zingen: Lb.924 (t. Huub Oosterhuis, m. Antoine Oomen)

Allen

1 Ver - doofd en scham - per van ge - mis
her - komst en doel ver - lo - ren
dit le - ven dat geen le - ven is
nog dood nog on - ge - bo - ren.
Doe o - pen Gij die woont in licht
dat niet ter dood ge - doemd zijn
wij die naar U ge - noemd zijn.

Koor

2.Uw Naam ons eertijds aangezegd

volhardt in onze oren

opdat wij doen het volste recht

en zijn uit U geboren –

‘de minste mens een naaste zijn’:

dat woord heeft zin gegeven

ons angstbeladen leven.

Allen

3. Die gaan de wegen van uw woord
geen lot is hen beschoren
dan Gij, Gij plant hun adem voort
uw land zal hen behoren.
Woestijnen gaan in dauw gedrenkt
geluk zal wedervaren
aan wie verworpen waren.

Gebed

Goede God,
wanneer de toekomst onzeker lijkt,
wij angstig en kwetsbaar onze weg vervolgen
en uitzicht ons ontbreekt;
leer ons dan, ondanks alles,
vast te houden aan uw Naam:
IK BEN ER EN
IK ZAL ER ZIJN.
Laatste woord in diepste nood.

AMEN

Lezing: Exodus 3: 13 en 14

Maar Mozes zei: 'Stel dat ik naar de Israëlieten ga en tegen hen zeg dat de God van hun voorouders mij gestuurd heeft, en ze vragen: "Wat is de naam van die God?" Wat moet ik dan zeggen?' Toen antwoordde God hem: 'Ik ben die er zijn zal. Zeg daarom tegen de Israëlieten: "IK ZAL ER ZIJN heeft mij naar u toe gestuurd."

Zingen: Lb.934 Koor en allen op aanwijzing van de dirigent.
(t. Piet van Midden m. Gerard van Amstel)

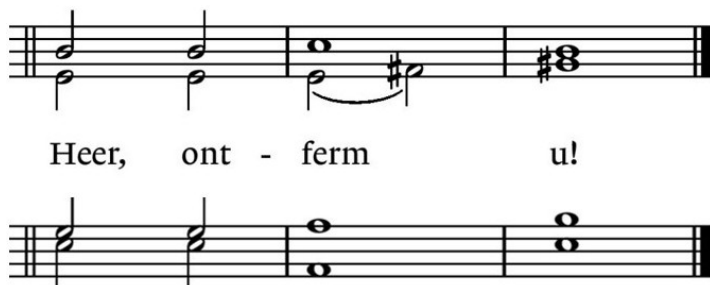
1 Ik ben voor jou een nieu-we naam. Ik ben je God en
2 ben er als het le-ven lacht. Ik ben er voor je
3 ben de weg waar-op je gaat. Ik ben er zelfs ten
hier-van-da-an ga ik als je scha-duw met je mee door
in de nacht. Ik ben er in je hoog-ste lied. Ik
ein - de raad. Ik ben ge - ge - ven als je brood. Ik
de wo-es-tijn en door de zee. 2 Ik
ben er als je 't niet meer ziet. 3 Ik
ben in le-ven en in dood je vriend.

na de canon zingt iedereen tegelijk: 'je vriend'

De diaconale kaars wordt aangestoken

Zingen: Lb.300 b (m. Gert Landman, t. Niek Schuman)
Koor en allen

1. God van ons leven, open ons hart
en maak het zo wijd als de wereld
waarover wij roepen als voor ons-zelf:

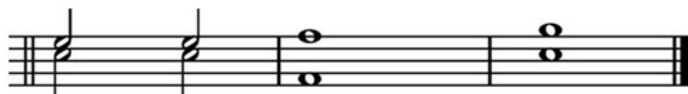

Heer, ont - ferm u!

2. Over het onschuldige bloed op aarde
van alle vermoorden en alle verminkten,
de slachtoffers van haat en verraad:

Heer, ont - ferm u!

3. Over alle kinderen voor wie geen plaats is,
die worden geboren in oorlogsrumoer,
in armoede, honger en dorst:

Heer, ontferm u!

4. Over wie een zwaar lot moeten dragen,
daklozen, doellozen, eenzame zielen,
geschonden naar lichaam en geest:

Heer, ontferm u!

5. Over degenen die worden vervolgd,
die worden vernederd en gekleineerd,
en die men belastert en schendt:

Heer, ontferm u!

6. Over de mensen die worden vergeten,
door niemand geacht of geborgen,
die te gering zijn om te gedenken:

Heer, ontferm u!

7. Over wie leven in angst, pijn en zorgen,
over wie bang zijn om te sterven,
en over ons zelf in het uur van de dood:

Heer, ontferm u!

Inleiding

Delen uit het Lucas evangelie worden gelezen.

Het lijdensverhaal wordt deze avond in beeld gebracht door zes kruiswegstaties van Aad de Haas.

Steeds zien we het schilderij, terwijl orgelmuziek klinkt.

Wij horen enkele evangelieteksten en een korte reflectie

Lucas 22: 39-48

Hij vertrok en ging volgens zijn gewoonte naar de Olijfberg. De leerlingen volgden Hem. Toen Hij daar was aangekomen, zei Hij tegen hen: 'Bid dat jullie niet in beproeving komen'. En Hij liep bij hen weg, tot ongeveer een steenworp ver, en knielde daarna neer om te bidden. Hij bad: 'Vader, als U het wilt, neem dan deze beker van Mij weg. Maar laat niet wat Ik wil, maar wat U wilt gebeuren. Uit de hemel verscheen Hem een engel om Hem kracht te geven. Hij werd overvallen door doodsangst en bad nog vuriger; zijn zweet viel in grote druppels als bloed op de grond. Toen Hij na zijn gebed opstond en terugliep naar de leerlingen, zag Hij dat ze van verdriet in slaap waren gevallen, en Hij zei tegen hen: 'Waarom slapen jullie? Sta op en bid dat jullie niet in beproeving komen'. Terwijl Hij nog sprak, kwam er opeens een horde mensen aan. Voorop liep de man die Judas heette, een van de twaalf; hij ging naar Jezus toe om Hem te kussen. Maar Jezus zei tegen hem: 'Judas, lever je de Mensenzoon uit met een kus?'

Statie 1 Christus wordt door Judas verraden

“Heb elkaar lief,” waren de laatste woorden voordat Jezus het avondmaal, dat zijn laatste bleek te zijn, verliet en naar de hof van Gethsemane wandelde. Daar kwam hij Judas tegen. De getuile lippen en de uitgestrekte hand zouden moeten duiden op de vreugde van het zien van een geliefde. De natuur houdt haar adem in en de bomen rekken hun kruin naar deze ontmoeting. Die lippen van Judas geven hem het uiterlijk van een hyena, terwijl Jezus met ontwapende handen langs zijn zijde de ontmoeting zal ondergaan. Weerloos, kwetsbaar, maar met rechte rug staat Jezus daar. Dan volgt de kus en dan de arrestatie, en die hele verdere geschiedenis....

Orgelmuziek

Lucas 23:1-12

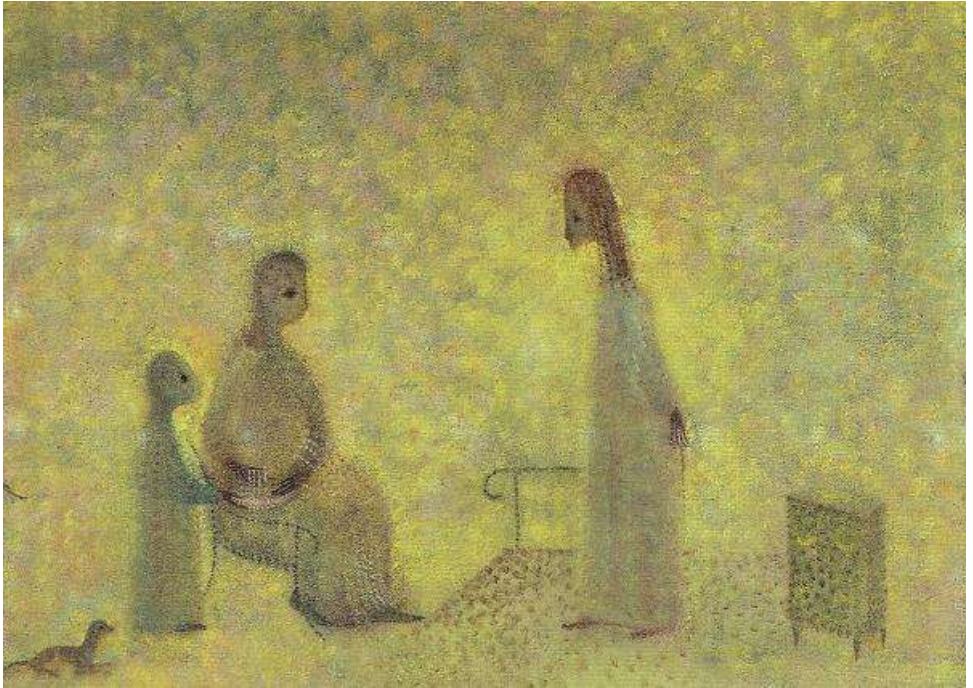
Ze stonden allen op en leidden Hem voor aan Pilatus.

Daar brachten ze de volgende beschuldigingen tegen Hem in:

‘We hebben vastgesteld dat deze man ons volk van het rechte pad afbrengt en de mensen ervan weerhoudt belastingen aan de keizer te betalen, en dat Hij van zichzelf zegt dat Hij de Messias is, de koning. Pilatus vroeg Hem: ‘Bent U de koning van de Joden?’ Jezus antwoordde: ‘U zegt het. ‘Daarop zei Pilatus tegen de hogepriesters en de samengeschoolde menigte: ‘Ik vind niets waaraan deze man schuldig is.’ Maar ze bleven hardnekkig beweren: ‘In heel Judea ruit Hij met zijn onderricht het volk op, van Galilea tot hier! Toen Pilatus dit hoorde, vroeg hij of Jezus uit Galilea kwam, en toen hij beseftte dat Hij onder Herodes’ gezag viel, stuurde hij Hem naar Herodes, die op dat moment in Jeruzalem verbleef.

Herodes was bijzonder blij toen hij Jezus zag, want hij wilde Hem al heel lang ontmoeten omdat hij veel over Hem gehoord had. Bovendien hoopte hij Hem een wonder te zien doen. Hij ondervroeg Hem uitvoerig, maar Jezus antwoordde hem niet één keer. De hogepriesters en de schriftgeleerden die erbij stonden, brachten zware beschuldigingen tegen Hem in. Hierop begonnen Herodes en zijn soldaten Jezus te honen, en ze dreven de spot met Hem door Hem een pronkgewaad om te hangen. Zo stuurde hij Hem terug naar Pilatus. Op die dag werden Herodes en Pilatus vrienden, terwijl ze altijd elkaars vijanden waren geweest.

Statie 2 Christus verschijnt voor Pilatus

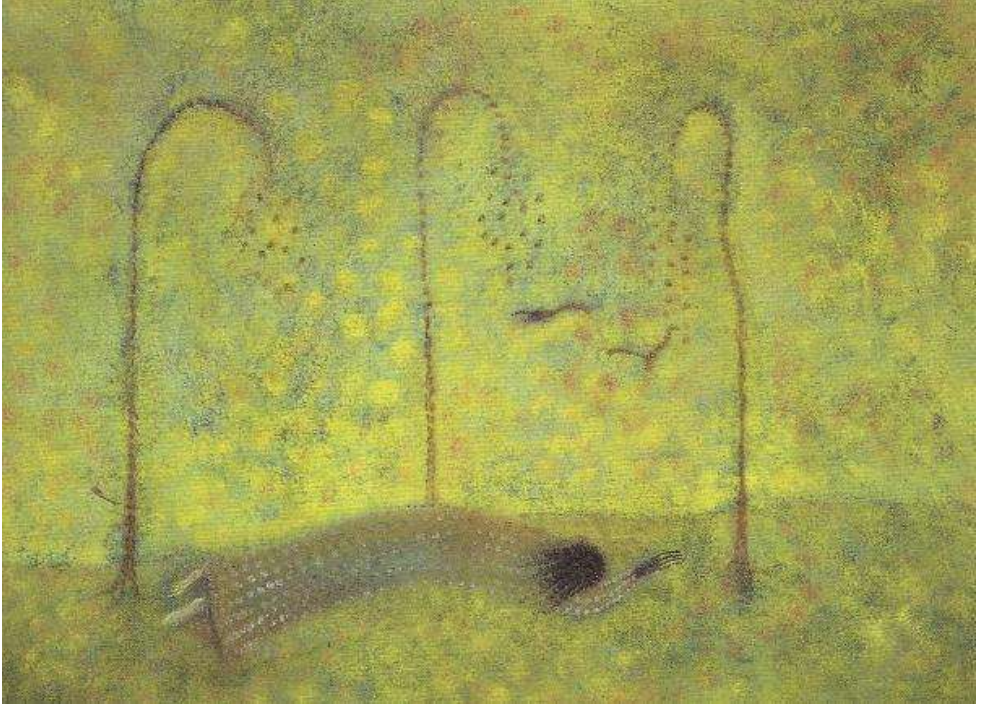
Daar staat Jezus dan, voor de man die over zijn leven en dood zal beslissen.

"Wat is waarheid?", vraagt die man. Een vraag door machthebbers vaak gesteld om niet het recht, maar de macht van het getal te laten spreken. Wanneer Pilatus zegt geen schuld in deze mens te vinden, dan offer je deze waarheid toch niet op aan de stem van het volk?

Zo maakt Pilatus zijn vraag "Wat is waarheid" tot nepnieuws. Jezus is onschuldig. Dat wist hij. En zo wordt de vraag naar waarheid een vergoelijking voor moord. Het hondje linksonder en het kind vormen een speels element in dit uitspreken van een doodsvonnis. Jezus brengt de armen met de vingers gespreid iets naar achteren. Alweer weerloos, kwetsbaar. Pilatus wast zijn handen in de door hem vermoorde onschuld.

Orgelmuziek

Statie 3 Christus valt weer.

De Haas moet het schilderij van, Van Gogh's Korenveld met kraaien hebben gekend. Twee kraaien uit dat schilderij vliegen hier in beeld. Wij zien een mens op weg naar Golgotha. Een helse tocht waarop hij meerdere malen bezwijkt. Hier valt Jezus voor de derde maal en zijn lichaam, één wordend met de aarde, vormt hier al bijna het graan dat in de aarde moest vallen. Hoe lang nog? Hoe ver nog? Alleen bomen zien nog naar hem om en de bladeren huilen dikke tranen.

Zingen: Lb. 586 (*m. Fokke de Vries, t. Hein Stufkens*)

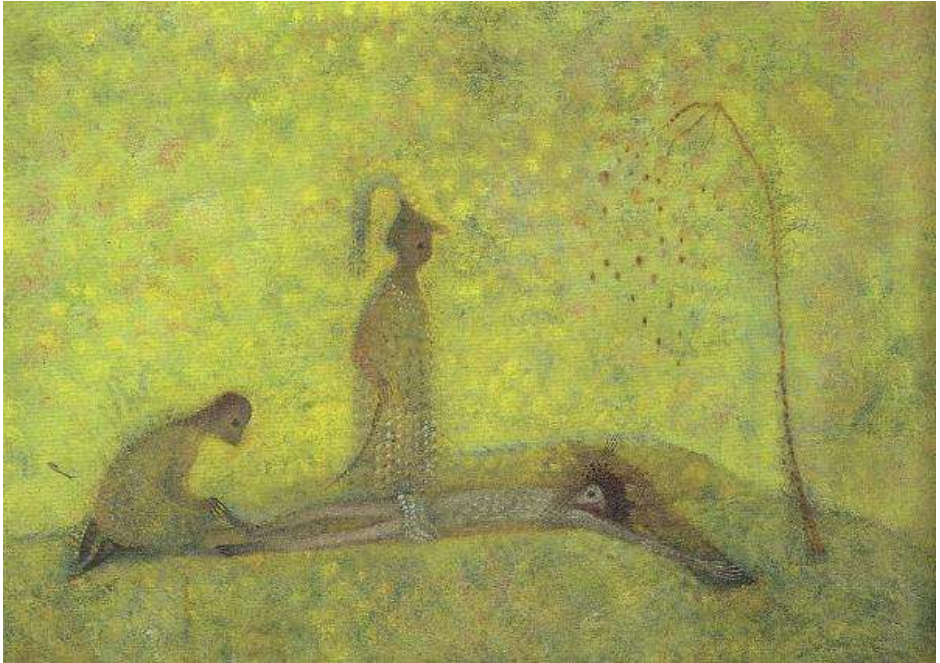
1 Zie de mens die in zijn lij-den
te - ken werd voor al - le tij-den
van wat lief-de dra-gen kan.

2. Weerloos heeft Hij heel zijn leven
zich aan anderen gegeven –
weergaloos is Hij alleen.

3. Die hem ooit op handen droegen
zijn dezelfde die hem sloegen
en die vroegen om zijn dood.

4. Maar nog is zijn hart bewogen
om hun blinde onvermogen-
stervende pleit hij hen vrij.

Statie 4 Christus wordt gekruisigd

Hier wordt een mens vastgespijkerd aan hout. De man aan de voeten van Jezus lijkt de klus ontspannen te doen. Ieder het zijne. Fluit hij nou tijdens dit werk? Het verbaast altijd weer dat er mensen gevonden kunnen worden die het beulswerk in opdracht van anderen willen verrichten. Geen geweten? Geen moreel besef? Makkelijk geld? Of toch gewoon bang? Jezus kijkt ons recht aan. Een vrouw kijkt machteloos toe, de boom huilt.

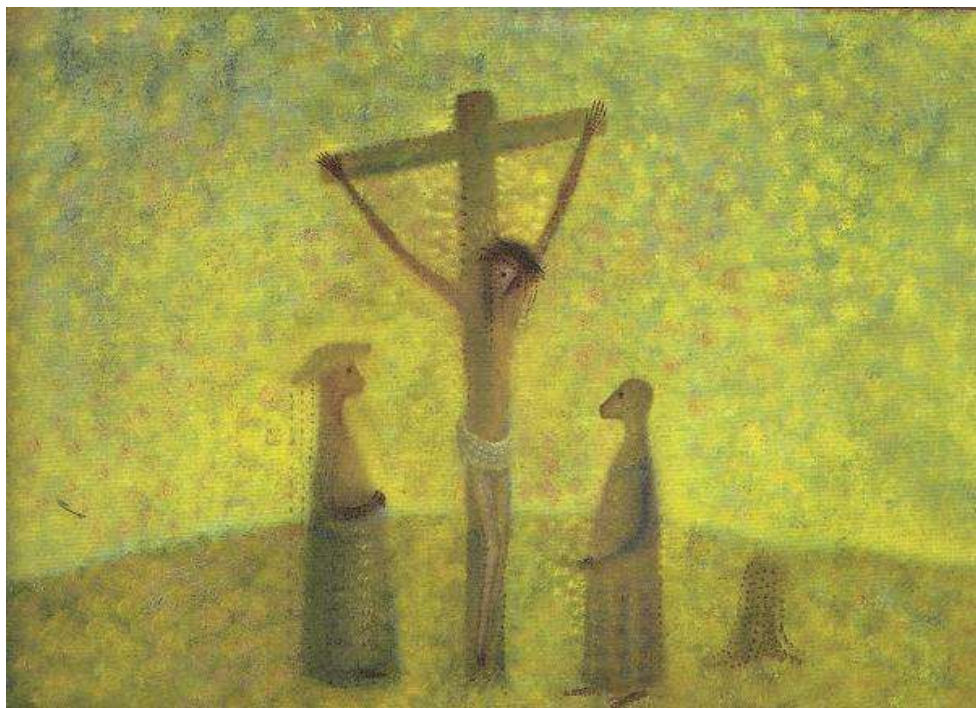
Koor: Were you there when they crucified my Lord?

Lucas 23: 44-49

Rond het middaguur werd het donker in het hele land doordat de zon verduisterde. De duisternis hield drie uur aan. Toen scheurde het voorhangsel van de tempel doormidden. En Jezus riep met luide stem: 'Vader, in uw handen leg Ik mijn geest.' Toen Hij dat gezegd had, blies Hij de laatste adem uit. De centurio zag wat er gebeurd was en loofde God met de woorden:

'Werkelijk, deze mens was een rechtvaardige!' De mensen die voor het schouwspel samengekomen waren en de gebeurtenissen hadden gadegeslagen, keerden terug naar huis, terwijl ze zich van verdriet op de borst sloegen. Alle mensen die Jezus gekend hadden waren op een afstand blijven staan, ook de vrouwen die Hem vanuit Galilea gevolgd waren en alles hadden zien gebeuren.

Statie 5 Christus sterft aan het kruis

De boomstronk rechts doet denken aan de stronk van Isaï. Zijn stam is geworden tot doodshout, maar die stronk weten wij, draagt een nieuwe belofte in zich. Mensen worden aan de voet van het kruis aan elkaar verbonden. "Vrouw, zie daar uw zoon" en tot de man: "Zie daar uw moeder". Een stronk, een kruis, een stervende: Durven wij te kijken over de grenzen van de dood heen?

Orgelmuziek

Zingen: Een klacht van God (ZG 6-68) koor en allen

1. Zie de aarde woest en leeg
in duisternis gedompeld.
Bergen schudden, de aarde beeft,
mens en dier verstommen. Doodstil weer,
niemand meer, alsof wij nooit bestonden.

2. Mijn ei-gen volk, ver - vreemd, ver - wor - den,

jaagt wind na en ver - waait.

Beel - den van steen zijn on - machts go - den,

mijn woord heb je ver - draaid.

Ik was er in de nacht van lijden,
van stenen angstbestaan.

Ik was je licht, Ik je be - vrij - der,

wat heb Ik je mis - daan?

3. Tegen U is geen verweer.
Ik moet uw woord wel spreken.
Zaad van onrecht, keer op keer,
heeft misoogst opgeleverd.
Dag en nacht welt een klacht
om wie verloren lopen.

4. Kan soms een bruid haar tooi ver - ge - ten,
 een sie - raad op haar hart.
 Toch is mijn volk zijn God ver - ge - ten
 ont - luis - terd en ver - hard.

Berooid en naakt ga je langs wegen,
 de armen uitgestrekt.

Ner - gens een huis jou toe - ge - ne - gen,
 geen kleed, dat je be - dekt.

5. Was mijn hoofd een waterval
 ik hilde onafgebroken.
 Waren mijn matte ogen een bron,
 de tranen bleven stromen. Wat hier geldt:
 bruut geweld. Die aanklacht moet ik schreeuwen.

6. Jou wordt geen na-ge-slacht ge - ge - ven,
 de toe - komst is een straf.
 Zij zul - len ster - ven die nu le - ven
 en nie - mand delft hun graf.

Als mest liggen ze op de akker,
 een rouwklacht klinkt er niet,

geen brood van troost, geen be-ker sa-men,
 een een - zaam, leeg ge - bied.

7. Bent U op doortocht voor één nacht,
 in dit gebied een vreemde;
 een held op de vlucht, een god zonder macht,
 een redder uit verleden?
 Sta ons bij, smeken wij, vergeef wat wij misdeden.

8. Mijn ei-gen volk, de dood ont - ko - men,
vindt heil in de woes - tijt.
Ik breng je thuis en doe je wo - nen.
Er klinkt een nieuw re - frein.

Wie gaarden plant zal ervan oogsten,
de beker wijn gaat rond.

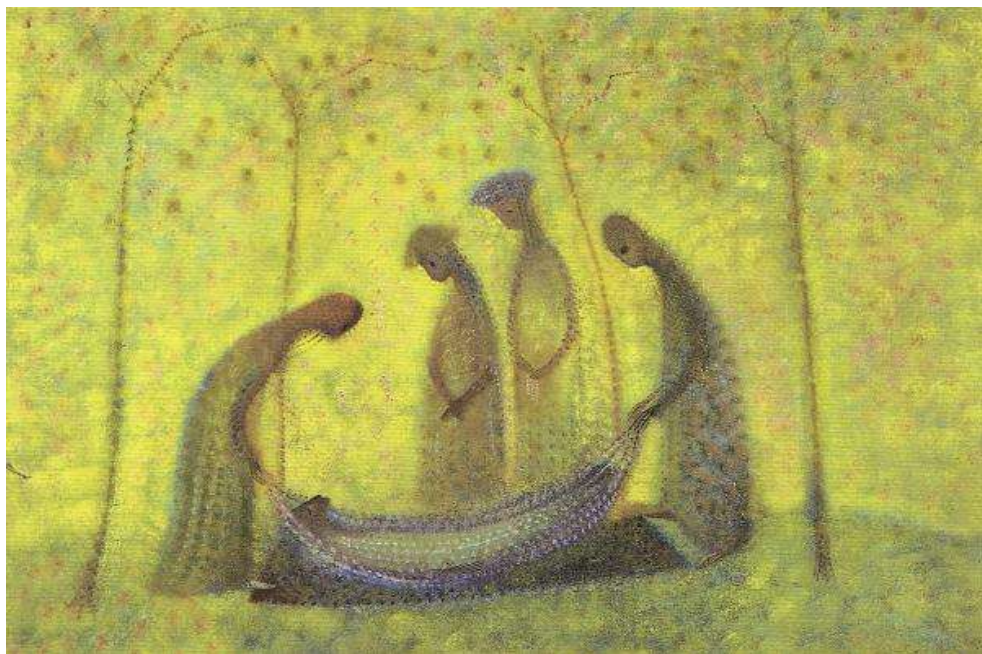
Ik ben je God de al - ler - hoog - ste,
Ik sluit een nieuw ver - bond

Lucas 23: 50-56

Er was ook een man die Josef heette en afkomstig was uit de Joodse stad Arimatea. Hij was een raadsheer, een goed en rechtvaardig mens, die de komst van het koninkrijk van God verwachtte en niet had ingestemd met het besluit en de handelwijze van de raad. Hij ging naar Pilatus en vroeg hem om het lichaam van Jezus. Nadat hij het lichaam van het kruis had gehaald, wikkelde hij het in linnen doeken en legde het in een

rotsgraf dat nog nooit was gebruikt. Het was de voorbereidingsdag, de sabbat was bijna aangebroken. De vrouwen die met Jezus waren meegereisd uit Galilea, waren Josef gevolgd. Ze zagen het graf en zagen ook hoe Jezus' lichaam er werd neergelegd. Daarna gingen ze naar huis, waar ze geurige olie en balsem bereidden. Op sabbat namen ze de voorgeschreven rust in acht.

Statie 6 Christus wordt ter aarde besteld

In de beschutting van een tuin met ranke bomen wordt het lichaam van Jezus in het graf gelegd. Vier mensen staan gebogen over het lichaam. De gevouwen handen van de vrouwen drukken een zekere verwachting uit. De bomen huilen niet meer. Wordt hier iets gezaaid? Een graankorrel begraven? Het lichaam dat begraven wordt heeft de contouren van een net dat in de zwarte diepte van de oerzee wordt gegoid.

Wij sterven vaak duizend doden om leven te vinden. Wij verdrinken vaak in de oerchaos van het bestaan om weer omhooggetrokken aan het licht te komen.

Orgelmuziek

Stilte

Zingen: De Noche (volgens aanwijzingen van de dirigent)
(t. Taizé/Geurt Baerends; m. Jacques Berthier)

Als duis-ter-nis heerst en de nacht valt, en don-ker wordt heel de aar - de

wees jij voor ons dan een bron van licht, wees jij voor ons dan een licht-bron.

**De bijbel wordt gesloten, het woord zwijgt.
De diaconale kaars wordt gedoofd.
De Paaskaars wordt gedoofd.**

*Hier onderbreken wij deze dienst.
De bijbel, het doopvont de Paaskaars en de diaconale kaars
worden de kerk uitgedragen.*

*In stilte gaan wij weg van hier,
om morgen in stilte weer terug te komen.*

Paaswake

Buiten brandt een vuur en iedereen krijgt een kaars aangereikt.

Wij hernemen bij binnenkomst de stilte van gisteravond.

De terugkeer van het Woord en het Licht

De diaconale kaars het doopvont en de bijbel worden binnengebracht terwijl gezongen wordt:

Zingen: Hoe ver is de nacht?

2 x koor

Hoe ver is de nacht, hoe ver,
wachter, hoe ver is de nacht?
De morgen komt, zegt de wachter,
maar nog is het nacht.

Tijdens het zingen wordt de Bijbel binnengebracht.

Allen:

Hoe ver is de nacht, hoe ver,

wach-ter, hoe-ver is de nacht? De

mor-gen komt, zegt de wach-ter, maar nog is het nacht.

Lof van het Licht

Lezing: Genesis 1: 1-5

In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde was woest en doods, duisternis lag over de oervloed, en over het water zweefde Gods geest. God zei: 'Laat er licht zijn,' en er was licht. God zag dat het licht goed was, en Hij scheidde het licht van de duisternis; het licht noemde Hij dag, de duisternis noemde Hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.

Zingen Lb. 322 1,3 allen 2 koor

(m. Antoine Oomen, t. Huub Oosterhuis)

1 Die cha - os schiep tot men-sen-land,
die men-sen riep tot zins-ver-band,
Hij schreef, ons tot__ be-scher-ming,
zijn hand-vest van__ ont-fer-ming.
Hij schreef ons vrij, met ei-gen hand.__
Schrift die men-sen - oor-sprong schrijft.
Woord dat trouw blijft.__

The musical score is written on seven staves, each with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are written below the notes. The first staff begins with a '1' indicating the first part of the song. The music consists of eighth and quarter notes, with some rests. The final staff ends with a double bar line and repeat dots.

2. Dat boek waarin getekend staan
gezichten, zielen, naam voor naam,
hun overslaande liefde,
hun overgaande liefde,
hun weeën die niet overgaan.
Schrift die mensendagen schrijft.
Licht dat aanblijft.

3. Zijn onvergank'lijk testament:
dat Hij ons in de dood nog kent –
de dagen van ons leven
ten dode opgeschreven,
ten eeuwig leven omgewend.
Schrift die mensentoeekomst schrijft.
Naam die trouw blijft

*De Paaskaars, aangestoken aan het vuur buiten,
wordt binnengebracht, terwijl gesproken wordt:*

Dit is de nacht,
die heel de aarde rond
gevierd wordt als de nacht van bevrijding
uit het duister van de kwade machten.
Het licht is sterker dan al het duister,
onstuitbaar en niet te doven.
Dit is de nacht,
waarin Jezus, de Mensenzoon,
de banden van de dood heeft losgemaakt
en de machteloosheid heeft doorbroken.
Hij is licht en leven door de dood heen.
Daarom zegenen en danken wij U,
lichtende, levende, liefhebbende God!
Laat het licht, Eeuwige, onze God,
dat U in ons midden hebt ontstoken
nooit verdwijnen in ons midden,
wijs ons de weg in het licht van Pasen.
Verwelkomen wij het licht!

Het licht van de Paaskaars doorgegeven tijdens het zingen van:

LB. 600 Licht ontloken aan het donker 1,3,5 allen 2,4 koor
(t. Sytze de Vries; m. Willem Vogel)

2. Licht, geschapen, uitgesproken,
licht, dat straalt van Gods gelaat,
licht uit licht, uit God geboren,
groet ons als de dageraad!

3. Licht, aan liefde aangestoken,
licht, dat door het donker brandt,
licht, jij lieve lentebode,
zet de nacht in vuur en vlam!

4. Licht, verschenen uit den hoge,
licht, gedompeld in de dood.
licht, onstuitbaar, niet te doven,
zegen ons met morgenrood!

5. Licht, straal hier in onze ogen,
licht, breek uit in duizendvoud,
licht, kom ons met stralen tooien,
ga ons voor van hand tot hand!

Zingen: Lb. 295 refrein koor en allen. 2 keer
(t. Huub Oosterhuis, m. Tom Löwenthal)

voorzang Wees hier aanwezig, woord ons gegeven.
Dat ik U horen mag met hart en ziel.

voorzang 1 Woord ons gegeven, God in ons midden,
toekomst van vrede, wees hier aanwezig.
Uw wil geschiede, uw koninkrijk kome.
Zie ons, gedoog ons, laat ons niet vallen.

voorzang 2 Dat wij niet leven, gevangen in leegte.
Dat wij niet vallen terug in het stof.
Zend uw Geest, dat wij worden herschapen.

voorzang 3 Dat wij U horen, dat wij U leven,
mensen voor mensen, alles voor allen.
Dat wij volbrengen uw woord, onze vrede.
Wek uw kracht en kom ons bevrijden.

voorzang Wees hier aanwezig, woord ons gegeven.
Dat ik U horen mag met hart en ziel.

De kaarsen worden gedoofd.

Bezinning in lezing en lied

De dialoog van de Paasnacht

Vraag:

Waarom is deze nacht zo anders dan alle andere nachten?

Antwoord:

Deze nacht is anders dan alle andere nachten,
omdat wij in deze Paasnacht
mogen weten en ervaren
dat de zon altijd weer op zal gaan.
Dat het leven zin en betekenis mag hebben
in de omgang met elkaar en met God.
Daarom klinkt in deze nacht:

Gelukkig jij die het allemaal niet meer kan volgen:
je hoort erbij!

Gelukkig jij die verdriet hebt en je daarom alleen voelt:
je bent gehoord, je zal worden getroost.

Gelukkig jij die het pantser om het gevoel durft laten zakken
en je durft laten raken,
kwetsbaar en raakbaar,
uiteindelijk zal iedereen zo zijn.

Gelukkig jij die soms beroerd wordt van alle ellende,
die niet recht praat wat krom is,
maar eerlijkheid wil:
het zal allemaal worden zoals jij het wil.

Gelukkig jij die ondanks alles het goede in mensen wil zien:
jou zal recht worden gedaan.

Gelukkig jij die een hart hebt voor de mensen om je heen,
de Eeuwige heeft een hart voor jou.

Gelukkig jij die ruzies beslecht, vrede brengt:
dat is pas geloven!

Gelukkig de mensen die eerlijk zijn en daarom gepest worden:
het wordt allemaal anders.

Gelukkig jij over wie geroddeld wordt:
ze zijn allemaal jaloers!

Gelukkig jij die trouw blijft aan wat toekomst biedt,
trouw blijft aan jezelf:
de zon gaat op, het wordt licht.

Koor: Deze woorden (*t. Huub Oosterhuis, m. Tom Löwenthal*)

1. Deze woorden aan jou opgedragen,
hier en heden prent ze in je hart,
berg ze in het binnenst van je ziel,
leer ze aan je kinderen. Herhaal ze,
thuis en onderweg, waar je ook bent,
als je slapen gaat en als je opstaat
deze woorden aan jou toevertrouwd.

2. Bind ze als een teken aan je hand,
draag ze om je voorhoofd als een snoer,
ter gedachtenis vlak op je ogen.
Grif ze in de stijlen van je deur,
schrijf ze in de palmen van je hand.
Dat vermeerderen je levensdagen
en de jaren van je zoons en dochters,
dat je bloeien zult en niet verwelken,
bomen aan de bron. Hoor Israël.

Lezing: Lucas 24

Maar op de eerste dag van de week gingen ze bij het ochtendgloren naar het graf met de geurige olie die ze bereid hadden. Bij het graf aangekomen zagen ze echter dat de steen voor het graf was weggerold, en toen ze naar binnen gingen, vonden ze het lichaam van de Heer Jezus niet. Ze wisten zich geen raad. Plotseling stonden er twee mannen in stralende gewaden bij hen. Ze werden door schrik bevangen en bogen het hoofd. De mannen zeiden tegen hen: 'Waarom zoeken jullie de levende bij de doden? Hij is niet hier, Hij is uit de dood opgewekt. Herinner je wat Hij jullie gezegd heeft toen Hij nog in Galilea was: de Mensenzoon moest worden uitgeleverd aan zondaars en moest gekruisigd worden en op de derde dag opstaan.' Toen herinnerden ze zich zijn woorden.

De vrouwen keerden terug van het graf en gingen aan de elf en aan alle anderen vertellen wat er was gebeurd. Het waren Maria van Magdala, Johanna, en Maria, de moeder van Jakobus, en nog een aantal andere vrouwen die hen vergezelden. Ze vertelden de apostelen wat er was gebeurd, maar die vonden het maar kletspraat en geloofden hen niet. Petrus echter stond op en rende naar het graf. Hij bukte zich om te kijken, maar zag alleen de linnen doeken liggen. Daarop ging hij terug, vol verwondering over wat er gebeurd was.

Zingen: Lb. 630 1 koor 2,3,4 allen
(t. Ad den Besten, m. Melchior Vulplus)

1.Sta op! Een morgen ongedacht,
Gods dag is aangebroken,
er is in één bewogen nacht
een nieuwe lent' ontloken.
Het leven brak door aarde en steen,
uit alle wond'ren om u heen
spreekt, dat God heeft gesproken.

2 Hij heeft ge - zegd: Gij mens, kom uit,
o - pen uw do - de o - ren;
kom uit het graf dat u om-sluit,
kom uit en word ge-bo - ren!
Toen heeft zich in het vroeg-ste licht
de nieu-we A-dam op - ge-richt,
ons al-len lang te - vo - ren.

3. Al wat ten dode was gedoemd
mag nu de hoop herwinnen;
bloemen en vogels, – alles roemt
Hem als in den beginne.
Keerde de Heer der schepping weer,
dan is het tevergeefs niet meer
te bloeien en te minnen.

4. Sta op! – Hij gaat al voor ons uit,
de schoot van 't graf ontkomen.
De morgen is vol nieuw geluid, –
werp af uw boze dromen.
Waar Hij, ons hoofd, is voorgegaan,
is voor het lichaam nu vrij baan
naar een bestaan volkomen.

Lied 830 gesproken

Leven is wachten dagen en nachten
denken en dromen of het zal komen
dat grote geluk.

Leven is vragen wachten verdragen
zwoegen en zwijgen antwoorden krijgen
waarom je niet vroeg.

Leven is lijden niet te vermijden
onmacht verduren eindeloos turen
naar komend licht.

Leven is dwalen oude verhalen
speuren en zoeken stoffige boeken
de sporen van God.

Leven is kijken elkaar verrijken
opnieuw beginnen leren beminnen
spontaan als een kind.

Leven is opstaan elkaar tegemoet gaan
't hart om te geven en kwaad te vergeven
het leven is goed.

Henk Jongerius

Doopgedachtenis

Doopwater wordt in het doopvont geschonken.

Wij gedenken en vieren deze nacht
de geboorte van deze aarde,
onze eigen schepping en geboorte,
dat wij tot vrijheid geroepen zijn
en mogen leven in het licht.

Wij vieren en verkondigen
de opstanding van Jezus Messias,
die wordt genoemd
de nieuwe mens,

de eerstgeborene uit de doden,
het licht der wereld
en wij getuigen van ons geloof in hem.
Wij geloven dat God in hem
een nieuw en onvergankelijk verbond gesloten heeft
met deze aarde.

**In deze nacht wordt het ons aangezegd,
dat Hij groter is dan alle zonde,
dat zijn trouw en menslievendheid
sterker zijn dan alle dood,
dat God in de Messias Jezus
een nieuwe toekomst voor ons heeft geopend.**

In deze nacht vieren wij
onze verbondenheid met Jezus,
het nieuwe verbond
met zijn Vader en met onze Vader.
Gedoopt met water in zijn Naam geloven wij
dat God, die hem ten leven heeft gewekt,
ook ons zal redden van de dood.

**In deze nacht gedenken wij,
dat wij gedoopt zijn
en bidden wij, dat wij,
zo oud en zo groot als wij zijn,
opnieuw geboren worden
om te leven in zijn Geest,
ten dienste van deze wereld,
vandaag en tot in eeuwigheid.
Amen.**

Zingen: Lb.686 (t. Huub Oosterhuis, m. Bernard Huijbers)

1 De Geest des He-ren heeft
een nieuw be-gin ge-maakt,
in al wat groeit en leeft
zijn a - dem uit-ge - zaaid.
De Geest van God be - zielt
wie koud zijn en ver-steend
her-bouwt wat is ver-nield
maakt één wat is ver - deeld.

2. Wij zijn in Hem gedoopt
hij zalft ons met zijn vuur.
Hij is een bron van hoop
in alle dorst en duur.
Wie weet vanwaar Hij komt
wie wordt zijn licht gewaar?
Hij opent ons de mond
en schenkt ons aan elkaar.

3. De geest die ons bewoont
verzucht en smeekt naar God
dat Hij ons in de Zoon
doet opstaan uit de dood.
Opdat ons leven nooit
in weer en wind bezwijkt,
kom Schepper Geest, voltooi
wat Gij begonnen zijt.

Herneming van de tafelgemeenschap

na de onderbreking op Witte Donderdag

Gebeden en gaven

Toelichting op de inzameling en nodiging

Collecte doel: Amnesty International

Rekeningnummer: NL45 TRIO 0198100000

Voorbeden - Stil gebed

Tafelgebed: Die naar menselijke gewoonte Koor en Allen
(t. Huub Oosterhuis, m. Bernard Huijbers)

*Die naar menselijke gewoonte
met een eigen naam genoemd werd
toen hij in een ver verleden werd geboren, ver van hier,*

die genoemd werd Jesjoe Jezus,
zoon van Jozef zoon van David,
zoon van Jesse, zoon van Juda,
zoon van Jacob, zoon van Abram,
zoon van Adam, zoon van mensen,
die ook zoon van God genoemd wordt,
heiland visioen van vrede,
licht der wereld weg ten leven,

levend brood en ware wijnstok,
die geliefd en onbegrepen,
werd bewaard in taal en teken
als een eeuwenoud geheim;
als een wachtwoord doorgegeven,
als een vreemd vertrouwd verhaal,
die een naam in mijn geheugen,
die de stem van mijn geweten

die, ten dage dat hij rondging
door de dorpen van zijn landstreek,
mensen aantrok en bezielde,
hen verzoende met elkaar,
die niet steil en ongenaakbaar,
niet hooghartig, als een heerser,
maar in knechtsgestalte leefde,
die zijn leven voor zijn vrienden

prijsgaf, door een vriend verraden,
die getergd tot op het kruis,
voor zijn vijand heeft gebeden,
die van God en mens verlaten,
is gestorven als een slaaf.

*VG: die op de avond van zijn lijden
 brood heeft genomen,
 het gebroken heeft en rondgedeeld
 met de woorden :
 dit is mijn lichaam voor u;
 die ook de beker nam,
 hem ronddeelde en zei
 dit is de beker
 van het nieuwe, altijddurende verbond,
 dit is mijn bloed
 dat voor u en voor velen
 vergoten wordt;
 die gezegd heeft doe dit om mij te gedenken;*

die ge - strooid is in de ak - ker
 als het klein - ste van de za - den,
 die daar wacht een lan - ge win - ter
 in de stil - te van de dood.
 die als graan ge - oogst zal - wor - den,
 die als brood ge - deeld wil - wor - den
 om in men - sen mens te word - den,
 die ver - bor - gen in zijn god,

onze vrede is geworden,
onze ziel tot rust gekomen,
die ons groet vanuit zijn verte
die ons aankijkt van dichtbij,
als een kind, een vriend, een ander,
Hem gedenk ik hier, hem noem ik
en beveel hem bij je aan,
als je levende geliefde,
als de mens die naast je is.

***Onze Vader in de hemel,
laat uw naam geheiligd worden,
laat uw koninkrijk komen
en uw wil gedaan worden
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons vandaag het brood
dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schulden
zoals ook wij hebben vergeven
wie ons iets schuldig was.
En breng ons niet in beproeving
maar red ons uit de greep van het kwaad.
Want aan u behoort het koningschap,
de macht en de majesteit
tot in eeuwigheid.
Amen***

Vredegroet

De vrede van de Heer zij altijd met u.
Zijn vrede ook voor u.

*Ieder reikt een aantal kerkgangers de hand
en wenst elkaar "de vrede van Christus"*

De diakenen breken het brood

*Gemeenschap van brood en druivensap onder het zingen van
Ubi caritas (m. Jacques Berthier) op aanwijzing van de dirigent*

U - bi ca - ri - tas et a - mor,

u - bi ca - ri - tas, De - us i - bi est.

The musical score is written for two staves, treble and bass, in 2/4 time with a key signature of one flat (B-flat). The lyrics are in Dutch. The first system shows the beginning of the piece with the lyrics 'U - bi ca - ri - tas et a - mor,'. The second system continues with 'u - bi ca - ri - tas, De - us i - bi est.' and includes a triplet of eighth notes in the treble staff.

Vertaling : Waar vriendschap en liefde is, daar is God.

Slotgebed

Nabije en getrouwe God,
Schepper van hemel en aarde,
Die bevrijdt uit onmenselijkheid en wanhoop,
wij danken u voor het licht dat Gij voor ons
doet opgaan in Jezus, de Verrezene.
Wij danken U voor de hoop op vernieuwd leven
die Gij in ons hebt wakker geroepen.
Wij bidden dat wij blijven putten uit die hoop,
om door te gaan op de weg naar vreugde
en vrijheid voor iedereen.
Geef ons daartoe de kracht van uw Geest.

Amen

Slotlied: Lb. 608 (t. Huub Oosterhuis, m. Antoine Oomen)

1 De step-pe zal bloei-en
de step-pe zal la-chen en jui - chen.
De rot-sen die staan
van-af de da-gen der schep-ping
staan vol wa-ter, maar dicht
de rot-sen gaan o - pen.
Het wa-ter zal stro-men
het wa-ter zal tin-te-len, stra-len,
dor-sti-gen ko-men en drin - ken.
De step-pe zal drin-ken,
de step-pe zal bloei-en,
de step-pe zal la-chen en jui - chen.

2.De ballingen keren
zij keren met blinkende
schoven.
Die gingen in rouw
tot aan de einden der aarde
één voor één, en voorgoed
die keren in stoeten.
Als beken vol water
als beken vol toesnellend water
schietend omlaag van de
bergen.
Met lachen en juichen -
die zaaiden in tranen
die keren met lachen en
juichen.

3.De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan
en onder stenen bedolven
dode, dode, sta op,
het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken
een stem zal ons roepen:
Ik open
hemel en aarde en afgrond.
En wij zullen horen
en wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.

Zending

Dat je de weg mag gaan die je goed doet,
dat je opstaat wanneer je valt,
dat je mens mag worden in Gods ogen
en die van anderen.

Weet dat de aarde je draagt,
dat je gaat in het licht
en de wind je omgeeft.

Dat je de vruchten van je leven proeft
en gaat in vrede.

Andries Govaart

Zegen (t. Numeri 6:24-26, m. Gert Bremer)

De Levende zegene en behoede u.
De Levende doe zijn aangezicht over u lichten,
En zij u genadig.
De Levende verheffe zijn aangezicht over u,
En geve u vrede.

Allen: Zegen ons en be - hoed ons,

doe lich - ten o - ver ons uw aan - ge - zicht

1. en wees ons ge - na - dig. 2. en geef ons vre - de.

U bent van harte uitgenodigd om nog wat na te praten onder het genot van een glas wijn of vruchtensap.

Het boekje en het kaarsje mag u meenemen om uw licht verder te verspreiden.